

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

Lay Training Institute

A Lay Training Institute (a Study Programme for Lay People) was opened on 13-6-85 at the Christa Seva Institute at Maruthanamadam, Chunnakam.

A Study of Christian Personalities is the first 'Study' organised by the Institute and it commences on June 15. The time is 10 a. m. to 12 noon. The programme is as follows:-

15-6-85 — *Canon Somasundaram*
by Rsv. S. P. Jeyasingam.

22-6-85 — *Dr. Ida Scudder*
by Dr. (Mrs.) C. Ambalavanar.

29-6-85 — *John R. Mott*
by Mr. A. R. Kadirgamar.

6-7-85 — *William Carey*
by Rev. H. R. S. Jeyachandran.

13-7-85 — *Sadhu Sundar Singh*
by Rev. D. R. Ampalavanar.

20-7-85 — *Colonel Weerasurya*
by Sevak. Sam T. Alfred.

27-7-85 — *George Williams*
by Mr. A. R. Kadirgamar.

3-9-85 — *David Livingstone*
by Sevak. Sam T. Alfred.

10-8-85 — *John Wesley*
by Rev. H. R. S. Jeyachandran.

17-8-85 — *Martin Luther King*
by Mrs. S. J. Somasundaram.

24-8-85 — *Sevak. Selvaratnam*
by Rev. D. R. Ampalavanar.

31-8-85 — *Bishop Newbigin*
by Rt. Rev. D. J. Ambalavanar.

7-9-85 — *Martin Luther*
by Rev. S. P. Jeyasingam.

14-9-85 — *Dr. Mary Varghese*
by Dr. (Mrs) C. Ambalavanar.

21-9-85 — *D. L. Moody*
by Rev. S. Manopavan.

5-10-85 — *D. T. Niles*
by Rev. D. R. Ampalavanar.

12-10-85 — *Chales L. Spurgeon*
by Rev. D. S. Thiagarajah.

19-10-85 — *Dr. Green*
by Mr. S. Jebanesan.

26-10-85 — *Daniel Poor*
by Mr. S. Jebanesan.

2-11-85 — *Dietrich Bonhoeffer*
by Rt. Rev. D. J. Ambalavanar.

9-11-85 — *S. J. V. Chelvanayagam*
by Mr. G. Rajanayagam.

16-11-85 — *Baselen Shlink*
by Rev. Christo T. Roberts.

23-11-85 — *Stanley Jones*
by Rt. Rev. Dr. S. Kulandran.

30-11-85 — *Billy Graham*
by Mr. N. Sathiamoorthy.

Any communications on this subject may be made to the Registrar of the Institute, Christa Seva Ashram, Chunnakam.

Censorship

Press censorship imposed on 1-2-85 continues. It has now been extended to include news or articles on the Universities of Sri Lanka.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 145 JAFFNA, FRIDAY, 7th & 14th JUNE, 1985 No. 22 & 23

RIGHTEOUSNESS EXALTIETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

St. John's College, Jaffna

The Annual Prize Giving of St John's College came off on the 1st of June with Prof. N. Sreeharan, Professor of Medicine, University of Jaffna and Consultant Physician of the General Hospital, Jaffna and Mrs Sreeharan as the Chief Guests. The Ven. Sam D. Horshington, the Archdeacon of Jaffna presided.

Following the pattern of previous Prize-Givings, there were three Elocution exercises by students two in English and one in Tamil.

St. John's is a Premier Boy's School in the North with an enrolment of 1604 students, 462 in the Primary School, 469 in the Junior School and 673 in the Upper School. The tutorial staff is 65 strong.

The following are excerpts from the Principal's Report on the Role of Parents—particularly the Fathers in the contemporary Sri Lankan society:-

"Behavioural scientists are beginning to tell us that the neglectful father is the root cause for many of our social headaches: youth crime, drug abuses, rebellion against marriage and the family and indeed what the most recent White House Report on Children called, "breakdown in the process of making human beings human.

To arrest this break down, we must strengthen the traditional functions of the family which requires the restoration of the father.

While the father is killing himself to succeed authority inside the family devolves to the mother. The authority relinquishing father, does more than deprive his children of the strong hand needed in their upbringing. His preoccupation else where may be interpreted as indifference by his children and so stir up the bitterness that leads to alienation and rebellion.

What is needed most is a strong father—not an authoritarian tyrant but a sympathetic listener authoritative parent, and one who is around to do the fathering service in person.

The Indo-Lanka Ferry Service

The Indo-Sri Lanka Ferry Service suspended for sometime is, we learn likely to go into operation from 15-7-85. Two Ships, Lankan and Indian are expected to run the ferry.

The resumption of the ferry service is expected to repatriate some 85,000 persons of Indian origin now in Sri Lanka. The repatriation will create, about 20,000 vacancies in the Plantation sector, according to the General Secretary of the Lanka Jathika Estate Workers' Union, Mr. Raja Seneviratne.

The death of Prof. E. F. C. Ludowyke

The death of Prof. E. F. C. Ludowyke in London on 2-6-85 removes from our scene a great scholar and man of letters. 'Lyn' as he was known to many was the son of a former Principal of Richmond College and had his early education at Richmond. Joining the University College, Colombo in 1932, he obtained a First Class at the B. A (Hons.) English examination in 1936.

He proceeded to Cambridge on government scholarship and obtained his doctorate at Trinity College' Cambridge.

Returning to Ceylon, he served the University faithfully for many years, wrote books, produced plays and was in the forefront of all cultural activities in the country.

When Sir Sarvapalli Radakrishnan visited the University of Ceylon and addressed the students, it was Prof. Ludowyke who was asked by the Vice-Chancellor then, Sir Nicholes Attiyagalla to propose the Vote of Thanks and the speech made by 'Lyn' was applauded as much as the speech of the learned guest.

Lyn was a frequent visitor to Jaffna. Mr. Handy Perinapanayagam was one of his closest friends and Mr. Sivapathasundaram, former Principal of Parameswara College who obtained a B. A. (Hons.) Upper Division in English at the University College was a student of Prof. Lyn Ludowyke.

Lyn married Edith, a Hungarian who came to Sri Lanka to escape the Nazi terror that then swept Europe and both owned a home and lived at Peradeniya, surrounded by picturesque surroundings till they left the country for good in 1956.

Last year Lyn paid a visit to Sri Lanka and two of his loyal students, Mr. Ashley Halpe and Justice Colin Thome presented to him a Felicitation Volume of his Essays edited by them.

Three members of the Staff of the English Department of the University College who were at one time its pillars were:- Prof. E. F. C. Ludowyke, Dr. H. A. Passe and Dr. Doric de Souza.

Uduvil Church

Beatrice Rajanayagam

We regret to record the death which occurred on 7-6-85 of *Beatrice Rajanayagam*, daughter of the late Dr. Rajanayagam and the late Arulammah Rajanayagam of Uduvil.

The Funeral Service was held at her residence at Uduvil on 8-6-85 at 3 p. m. Rev. D. C. Ratanasingam officiated at the Service and preached the Sermon. Associated with him were Sevak Rev.

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Wanted

Private Secretary to the Bishop, with competence in English Short Hand and Type writing, for immediate appointment.

Apply to:

The Secretary,
J. D., C. S. I.,
Bishop's Office,
Vaddukodai.

VACANCY:

Secretary — Uduvil Y. M. C. A.

Applications are invited for the above temporary post. Minimum academic qualification G. C. E. (O. L.) with good knowledge of English. Past experience in Technical Project Supervision, ability to independently manage correspondence, and office management would be added qualifications. Salary negotiable.

Apply:

Mr. Prince Ratnam
Secretary, Uduvil, Y. M. C. A.
Love lane, Uduvil, Chunnakam

on or before the 30th of June 1985.

Homes for Elders

Comfortable living rooms will be made available for couples or singles at the premises of Mc Leod Hospital with easy access to Medical attention. For further particulars please contact the Hospital Secretary, Mc Leod Hospital, Inuvil, Chunnakam, Sri Lanka.

Medical Superintendent,
Mc Leod Hospital,
Inuvil.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE AND
EVER LOVING MEMORY OF

Anna Arulammah Thambithurai

Called to rest on 21-6-83.

Two years have passed since you left us but not a day has passed without a thought of you and prayer for the peace of your soul.

Remembered by her husband
M. S. Thambithurai and
children.

4, Old park Road,
Jaffna.

Sam Alfred and Rev. G. A. Winslow.

The remains were interred at the Uduvil Church burial grounds.

The deceased leaves behind a brother and two sisters.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதேறும் வெளிவருவது.

• நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம் "

மலர் 145] 7, 14-6-1985 [இடம் 22, 23

கடவுளின் பார்வையில் சேம்மையானதைச் செய்த இராஜாக்கள்

1. ஆசா — I இரா. 15:11; 2 நாளா. 14:2
2. யோவாஸ் — 2 இரா. 12:2; 2 நாளா. 24:2.
3. அசரியா — 2 இரா. 15:1-3.
4. அமத்தியா — 2 நாளா. 25:1, 2.
5. யோதாம் — 2 நாளா. 17:1, 2; இரா. 15:32-34
6. உசியா — 2 நாளா. 26:3, 4.
7. எசேக்கியா — 2 நாளா. 29:1, 2.
8. யோசியா — 2 நாளா. 34:1, 2.

திருமறையில் எபிரேயச் சொற்பொருள்

நமது மறை வசனங்களை
புலிவகையில் தமிழ் மொழி
மரபிற்றேர்ப அமைப்பது மிக
இனிப்பமையாதது. இவ்வாறு
செய்ததை மூலம், இறைவன்
வாரித்தையின் தாய்மையும் மெய்
யான போதனையும் காக்கப்படும்.
இக்கூறலும், கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை
சாரித்த வேத வசனங்களின்
பொருளை, மக்கள் தங்கள் விருப்
பப்படி பொருள் கொள்வாரிகள்;
இதனால் சபையில் திரிபுக் கொள்
களை எழும். திருமறையின்
துய்கை கெடும்.

திருமறையைப் படிப்போரை
முன்ற பிரிவுகளைப் பிரிக்கவாரம்,
ஒரு பிரிவினர் தமக்கு விண்ணாத
வசனத்தையோ பகுதியையோ
படிக்கும்போது, அதை மேலிடா
ப் படித்தவிட்டு மேலே செல்
வார். குறிப்பிட்ட வசனங்களைக்
கொண்டு கடவுள் தமக்கு அரு
ளும் செய்தினை அறிந்து கொள்
ளாமலே இருப்பார், அல்லது,
அதை பொருளை அறிவப் பிறி
உதவியை நாடுவார்.

அடுத்த பிரிவினர், மறைவச
னங்களின் எபிரேய, கிரேக்க
மரபுத் தொடர்களின் பொரு
ளைத் தம் வேத அறிவையும்
சொந்த அனுபவத்தையும் பயன்
படுத்தி விசேஷத்தையப் பார்ப்பார்
கள். இவர்களின் ஊகம் எப்
போதும் சரியாகிவிடும் என்ற
சொல்லொழியாது. எனவே, இப்
பிரிவினர் மூலம் வேதாசனம்
கூறவதற்கு மாறான செய்திகள்
சபையில் பரவுவதற்கு இடமுண்டா
கிறது.

முற்றுவது பிரிவினர், ஆக்
சியை மறையும் ஆங்கிலத்தி
லுள்ள விளக்கவுரை நூல்களையும்
படித்து, உண்மைப் பொருளைத்
தெரிந்து கொள்வார். தமிழ் மறை
யின் உதவியை அவர்கள் பெறும்
பாணம் நாவேதில்லை, — ஆகவே,
அவைகளும் கடவுளின் வாரித்தை
கூறும் உண்மைப் பொருளைத்
தமிழ் மறையைப் படித்துத்
தெரிந்து கொள்ளும் வகையில்
அதன் மொழி நடை அமைய
வேண்டும். அப்பொருளுதற்கு,
'நல்லமரம் அருட் செய்தியை
அறிவிக்கிறவர்களின் வருகை எதி
களை மகிழ்ச்சி தருகிறது!' என்ற
தமிழ் மக்கள் கூறுவார
ள்.

இப்போ எபிரேயச் சொற்
களின் மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி

சில உதாரணங்களைக் கவனிப்போ
ம.

1. இருதயக் கடினம்:

'உங்களை இருதயக் கடினத்தி
னிமித்தம் இந்தக் கட்டையை
உங்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்தே
தான்' — (மர. 10:5)

'உங்கள் இருதயத்தைக் கடி
னப்படுத்தாதேயுங்கள்' — (சங், 95:8)

இந்த எபிரேய மரபு, 'கடின
மனம்' அல்லது 'கெட்டுப் போ
க' என்கிற தமிழ் மரபுத் தொடரை
ஒத்திருப்பதால், இந்த எபிரே
யத் தொடர், இரக்கமில்லாமைய
உணர்ந்தலரமெனத் தமிழர்
நினைக்கக்கூடும். ஆனால் இதை
பொருள், 'பிடிவாதமுள்ள உள்
னம்' என்பதாகும். (யோ. 12:40;
அப். 19:9; எபி. 3:13 காண்க).

இந்த எபிரேய மரபிற்கு
இன்னொரு பொருளும் உண்டு.
அதாவது, 'மந்தமான உள்னம்'
என்றும் கருதலாம். பின்வரும்
வசனத்தைக் கவனியுங்கள்.

"அவர்கள் இருதயக் கடின
முள்ளவர்களாயிருந்தபடியினால்
அப்பத்தைக் குறித்து அவர்கள்
உணர்வாறி போனார்கள்".

(மர. 6:52)

ஆண்டவரின் சீடரைக் குறித்
துக் கூறப்படும் இவ்வசனத்தில்,
இத்தொடர், யந்தமான உள்
னத்தை உணர்ந்தி வந்ததைக்
காண்க.

2. வணங்காக்க கழுத்து:

"இவர்கள் வணங்காக்க கழுத்
துள்ள ஜனங்கள்" — (யாதி, 82:9)

"வணங்காக்க கழுத்துள்ளவர்
களை" — (அப். 7:51)

இந்த மரபு, 'வணங்கா முடி
மன்னல்' என்னும் தமிழ்மரபைத்
தமிழருக்கு நினைவிட்டுவதால்,
இது ஒருவருக்கும் பணியாதவர்
களை உணர்ந்தலரமென நாம்
நினைக்கக்கூடும். ஆனால், இந்த
எபிரேய மரபின் பொருளும்
'இருதயக் கடினம்' என்கிற மர
பின் பொருளும் — 'பிடிவாத
முள்ள மனமுள்ளோர்' என்ற
பொருளையே குறிக்கிறது.

3. விருத்த சேதனம்:

இச்சொல் நமக்குத் தெரிந்த
பொருளில் மட்டுமேயுண்டு. வேறு
பொருள்களிலும் வருகிறது.
எடுத்துக் காட்டுங்கள்:

"நான் விருத்த சேதனம்
லாத உதடுகளுள் எவகி" — (யாதி. 6:12)

"அவைகளின் கனிசன் விருத்த
சேதனம் லாதவைகள் என்று
எண்ணுவீர்களா; முற்று வரு
டம் அது புதிதென்பபட்சமில்,
விருத்தசேதனம் லாததாய் உள்
களுக்கு எண்ணப்படவேண்டும்" —
(லேவி. 19:23)

"இருதயத்திலும் செவியி
லும் விருத்தசேதனம் பெறுதவர்
களை" — (அப். 7:51)

இந்த வசனங்களில் 'விருத்த
சேதனம்' என்கிற சொல் உணர்
தும் பொருளென்ன? இதனை
நிகளே ஆராய்ந்தறியுங்கள்.

4. நல்ல, கெட்ட:

"நீர் உமது நிலத்தில் நல்ல
விதையை விதைத்தீர் அல்லவா?
பின்ன அதில் களைகள் எப்படி
உண்டானது எக்ரிகள்" —
(மத். 13:27)

தமிழ் மரபுப்படி, நல்ல விதை
என்பது பழுதற்ற, நன்றும் முளைக்
கக்கூடிய விதையைக் குறிக்கும்.
இவ்வாறு பொருள் கொண்டால்,
களை முளைப்பது விதைக்கப்படும்
விதையின் தன்மையைச் சார்ந்
திருக்கிறது என்றும். ஆனால்,
இது உண்மைக்கு மாறான செய்தி
ஏனெனில், விதைக்கப்படும்
விதை நல்லதாயிருந்தாலும், களை
முளைக்கத்தான் செய்யும். எபி
ரேய மரபுப்படி, 'நல்ல விதை'
இங்கு மனிதனுக்குப் பயனுள்ள
விதையை, அதாவது, கோதுமை
விதையைக் குறிக்க வந்தது.
மத். 13:29 ஆம் வசனத்தில்
கோதுமை என்கிற சொல் வரு
வதைக் காண்க.

"நல்லமரம் நல்ல களைகளைக்
கொடுத்தும் கெட்டமரம் கெட்ட
களைகளைக் கொடுத்தும்" —
(மத். 7:17)

நல்ல மரமானது நமக்குப்
பயனுள்ள மரம்; நல்ல கனியா
வது, நமக்குப் பயனுள்ள கனி;
அதாவது நாம் உண்ணக்கூடிய
கனி.

'கெட்ட மரம்' எதைக் குறிக்
கிறது? கெட்டுப்போன மரத்
தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ள
முடியாது. அத்தகைய மரம்
கனியே கொடாது. அவ்வாறே
'கெட்ட கனி' என்பதைக் கெட்
டுப்போன, அதாவது, அழகுப்
போன கனியைக் குறிக்கிறதெ
னக் கொள்வதற்கில்லை, நமக்குப்
பயனில்லாத, நாம் தின்னமுடி
யாத, அதாவது, நச்சுத் தன்மை
யுள்ள கனியைக் குறிக்கிறதெனக்
கொள்ளலாம். எனவே, இவ்வச
னத்தில் இரண்டாம் பகுதியை,
'நச்சு மரம் நச்சுக் களைகளைக்
கொடுத்தும்' எனப் பொருள்
கொள்ளலாம்.

"நானே நல்ல மேய்ப்பு
பன்" (யோ. 10:11). 'நல்ல
மேய்ப்பன்' என்னும் தொடர்
உணர்ந்தும் பொருளென்ன? —
'நிறமை வாய்ந்த மேய்ப்பன்'
என்பது பொருளாயிருக்கலாம்.
'நல்ல தச்சன்', 'நல்ல கொல்
லன்', என்னும் வழக்குகளை
நோக்குக. இவ்விடத்தில் இப்
பொருள் பொருந்துமாயினும்
(தக்க நேரத்தில் தக்க உண்மை
வேண்டுமட்டும் கொடுப்பவர் —
சங், 23), இங்கே உணர்ந்தப்படும்
பொருள் அதாவது, 'மேய்ப்பான
மேய்ப்பன்' என்பதே பொருள்.
எப்படி? பேரின் மேய்ப்பன் அல்
வது கூவிக்கு மேய்ப்பவனைப்பற்றி
யோ. 10:12 ஆம் வசனத்தில்
கூறப்படுவதை நோக்குக.

5. முதற் பலன்:

'அசையாவிடே கிறிஸ்துவுக்கு
முதற் பலனாகிய என் பிரியமான
எப்பனெத்தை வாழ்த்துகள்' —
(ரோ. 16:5)

இங்கே 'முதற்பலன்' என்
னும் தொடர், கிறிஸ்துவிடம்

முதற் முதல் நம்பிக்கை கொண்
டவர்களுக்கு வழங்குவதே.

6. பாதங்கள்:

சமாதானத்தைக் கூறி, நம்
காரியங்களைக் கனிசேடமரம் அறி
விக்கிறவர்களுடைய பாதங்கள்
எவ்வளவு அழகானவைகள்
என்று எழுதிவிருக்கிறதே? —
(ரோ. 15:15; ஏசா. 52:7)

இங்கே பாதங்கள் என்னுள்
சொல் வருகையையும், அழகு
என்கிற சொல் மகிழ்ச்சியையும்
உணர்ந்த வந்தன. 'அறிவிக்கிற
வர்களுடைய வருகை எத்தனை
மகிழ்ச்சி தருகிறது!' என இப்
பகுதி அமையும்.

7. நீதி:

நமது திருமறையில் வரும்
பல சொற்களில் கிறிஸ்தவ
போதனை பொதிந்து கிடக்கிறது.
'நீதி' என்கிற சொல் இவ்வண்
மைக்குத் தக்கதோர் எடுத்துக்
காட்டலும்.

'இப்படி எல்லா நீதியையும்
நிறைவேற்றுவது நமக்கு ஏற்ற
தரமிருக்கிறது' (மர. 3:5,
என்றார் ஆண்டவர். அவர்
இங்கே குறிப்பிடும் 'நீதி' என்க
"வேதப்பாடல் பரிசேயர் என்ப
வர்களுடைய நீதியும் உங்கள்
நீதி அநிமாயிரவிடலாம் நீ
கள் பரவோக இராஜ்யத்தில்
பிரவேசிக்காமல்தீர்கள் என்று
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்"
(மத். 5:20) என்றும் ஆண்டவர்
சொன்னார். வேறொரு சமயம்,
'முதலாவது தேவனுடைய
இராஜ்யத்தையும் அபகூடைய
நீதியையும் தேடுங்கள்"
(மத். 6:33) என்கார். புனித
பவுல் அடியாரும் தெய்வ நீதி
வெளிப்பாட்டிற்குப்பதைப் பற்றிக்
கூறுகார் (ரோ. 1:17). பிறி
தோரிடத்தில், 'ஆபிரகாமுடைய
விவாசம் அபகூடைய நீதியாக என்
னப்பட்டது' என்கார் (ரோ. 4:3)

மேலே குறிப்பிட்ட வசனங்
களில் பார்க்கப்பட்ட சொல்
ஒன்றே. இந்த ஒரே சொல்
உணர்ந்தும் பொருள்களே
பலப்பல; அவையும் மிக ஆழமா
னவை; மிக முக்கியமானவை.
ஆனால், அவை படிப்போர்க்குத்
தெளிவாய்வு. வசன அமைப்
பைப் பார்த்தால், அது தமிழ்
இலக்கணப்படிதான் இருக்கிறது.
கிறிஸ்தவ போதனை அடங்கி
யுள்ள பல வசனங்கள் தமிழ்
இலக்கணப்படி அமைந்திருந்தா
லும், அவற்றின் கருத்தைப்
புரிந்து கொள்வது கடினமாயிருக்
கிறது.

குறிப்பாக பவுல் அடியார்
கூறும் கருத்துக்களை அறிந்து
கொள்வது மிக மிகக் கடினம்.
பேதரு பவுலின் கருத்துக்களைப்
பற்றிக் கூறும்போது, புரிந்து
கொள்வதற்குக் கடினமான சில
காரியங்கள் பவுலின் கடினங்
களில் உண்டு என்று கூறுகார்.
(2 பேது. 3:16). ஏன்? பவுல்
அத்தகைய ஆழந்தவற்றை அனுப
வம் உள்வார் — அவர் தாமதமி
இடத்தில் தாம் வானத்திற்கு
எழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது,
அங்கே மனித மொழிகளில் உள்
சரிக்கவும் சொல்லவும் கூடாத
செய்திகளை கேட்டதாகக் சொல்
லுகார் (2 கொ. 12:4).

ஆகவே, திருமறைவசனங்
கள் அனைத்தும் தமிழருக்கு விளங்
கும் முறையில் அமைந்திருக்க
வேண்டும் என்று நாம் நினைக்க
லாகாது. அதே சமயம், கிறிஸ்த
வ மறையைப் படிப்போர் கட
வுளின் செய்தியைத் தவறாமல்
புரிந்து கொள்ளவே புரட்டவோ
(2 பே. 3:16) அதன் மொழி
நடை கட்டித்தரலாகாது. அப்படி
யானால், கிறிஸ்தவ போதனை
எழுவரமும், அதே சமயம்
தமிழ் மொழி மரபும் வருவார
மும் திருமறை மொழி பெயர்ப்பு
ஆய்ந்தப்பட வேண்டுமென நாம்
கூறலாம். அவ்வாறு செய்வது
எளிதன்று. ஆயினும் இயலாத
காரியமன்று.

Why It Had To Be You!

With your handsome athletic physique which won medals in National Meets, your clean shaven face, creased white slacks, which haunted many school girl hearts, your usual armsful of books and files which reaped you envious prizes, you still minded your own affairs you—the idol of our school days you—the model youth of the North

Even when you moved to the capital to capitalize on the prospects there you still maintained your personality though adding to it a neat tie polished shoes, a brief case—which marked you an 'executive'! But behind this unruffled exterior was stoical living: late nights of study tireless work, frugal saving of money busy routines of classes and 'overtime'. But you always minded your own affairs you—the model youth of the North.

Yet the busy impersonality of the city never let them listen to your story: your father killed in the '77' riots, your aging sister in need of a dowry, your family suffering under the curse of caste, clinging to you, the eldest, for rescue; but you were bound to sweep the prizes you the unknown conqueror from the village, you—the model youth of the North.

But all along in the background a demonic being was gathering strength: the demon begotten by the selfish the demon ruling our collective life the demon which unless subdued, shaped, transformed to serve the common good would eat up all voiceless wretches for the sadistic sport of the powerful. But you you minded your own affairs you had a future to attend to with your neat tie, polished shoes, briefcase you kept to your routine: classes and 'overtime', you—the model youth of the North.

But when the demon broke its leash that hot July midday in Colombo all your dynamic potential and years of toil lay splattered on that alien soil. Even before you could ask why it had to be you (you who minded your own affairs) your bookish brains lay unbound your athletic physique battered out of shape your white slacks and tie a gory red your briefcase and shoes in a beggar's hut: you lay littered over a dozen places that we couldn't trace a piece of you to hold a decent funeral.

Dazed with shock we still ask ourselves why, after all, it had to be you. But dear Mahes, you paid the price for ignoring that powerful demon not knowing that in its game there are no observers—only participants, no building our own Future no minding our own affairs Either we transform it for the common good or we perish to sport the powerful. But its too late now: now you are dust in the dust of those innocent hundreds who perished—and still perish. Only few of your classmates still remain with the demon, of course, still at large: But we refuse to be those model Northern youth, anymore!

— Suresh.

Chavakachcheri Church

Mr. S. Selvarasa

The death occurred under tragic circumstances at Madawachiya on 14-5-85 of Sangarapillai Selvarasa, Station Master at Madawachiya. His remains were brought to his residence at Hensman Lane, Chavakachcheri on the 18th. The funeral service was held on the

same day at 3.30 p. m. Rev. S. C. Arnold officiated assisted by Rev. J. C. Mather. The tribute was paid by Rev. N. Subramaniam. The committal rites at the graveside was done by Rev. S. C. Arnold assisted by Rev. J. C. Mather.

Mr. Selvarasa leaves behind his wife Ponmany, three daughters, two sons, son-in-law, and three brothers and two sisters to mourn his death.

Devotional

Living in the Light of Eternity

Living as we do in troublesome times, we often ask ourselves, "How does one live?" "How should one live?" "What should be our strategy for daily living?" The answer that the Bible gives us is that we should live with joy. The Bible repeatedly says that the life in Christ is a life of joy. Rom. 14: 17 says 'The kingdom of God is... righteousness, peace and joy in the Holy Spirit.' John 16: 24, '...ask and you will receive that your joy may be full' Gal. 8: 22, 'But the fruit of the Spirit is love, joy, peace...'

But how, one asks oneself, can one be joyous amid the troubles that we face. Every morning brings another day of dread and scary rumours. One feels powerless to alter or stay the events that seem to be heading toward a sure catastrophe. To be joyous seems well nigh impossible. One can merely muster enough strength to go through the motions of living. How in these circumstances can one be joyous?

Life certainly seems hopeless if one's focus is merely on this world and the events here. But our lives as Christians are not confined merely to this world. We are called upon to live in the light of all eternity. We are oft reminded that there is an eternity with God from whence we come and to which we return, that we are pilgrims on this earth and that we must live like 'sojourners in a strange land'. Lived in the light of eternity, the events of this world seem a mere passing show. We know that beyond and above all, the 'Lord Omnipotent reigneth'. If our focus encompasses this eternity to which we belong, it is possible to live joyously. It is possible to face each day as it comes without dread of the present or the future. For we know that 'our times are in Thy hands, O Lord' and that 'neither death nor life, nor angels nor principalities, nor things present nor things to come, nor powers, nor height nor depth nor anything else in all creation, will be able to separate us from the love of God in Christ Jesus, our Lord'

Living in the light of eternity not only frees us from dread of the present and the future, but brings in addition very positive blessings. It liberates us from the temptation to accumulate unnecessary possessions on this earth where 'moth and rust do corrupt and where thieves break through and steal'. We would seek instead to share our worldly wealth with others, to give and not to get; We would not try to be clever or to dupe others. Possessions gained by dubious means would not interest us. We would rather take of the earth's bounties only what we need to keep alive. The Israelites wandering in the Sinai desert were instructed to collect only as much manna as they needed for a day. So too would we take of the world only the minimum that we need 'Where your treasure

is, there will your heart be also', says the Bible. If we remind ourselves that we belong to eternity, we would not care for treasures on earth. We who profess to walk in the footsteps of our Lord should teach ourselves to live as simply and as unostentatiously as He did. We would then have enough surplus of money, clothes and food to share with the poor and the hungry around us. There will be enough for everyone and left over too.

Living in the light of eternity does not imply that we become recluses and turn our back on the joys of this world. No. When God created the earth, He saw that it was very good. He blessed the earth for man's use and enjoyment. But man forgot the simple joys that life on earth offered, the joy of love and laughter, the beauty of nature, of literature, art and music and all else that ennobles life. He in his pride and greed sought instead material wealth, power over other men's lives, and status and aggrandisement in the eyes of the world. Living in the light of eternity liberates man from the demonic attraction of wealth and power and enables him to see his life against the backdrop of eternity. He is able to respond with gratitude to his Maker for all the joys of life, for health, love and food. Life can become a chorus of thanksgiving if we but see life as it should be seen.

Finally, to live in the light of eternity, is to get one's priorities right. To him who has found the 'pearl of great price', the best blessings that this world offers, would be of secondary importance. His commitment to Christ, is central to his life. He is able to respond to life naturally, authentically. His heart would not be the battleground of warring emotions and desires that would tear the 'natural' man apart. Being centred in Christ, he would be able to control and direct his mind and body toward a Christ-like life. So we see that for those whose world-view extends beyond the limits of this mortal existence, whose centre and hope is an eternity with God, it is possible to live calmly, simply, joyously and with purpose regardless of what pain and trouble the passing days may bring.

— M. M. A.

At Rest

Mr. S. W. R. Strong

We regret to record the death which occurred on 30-5-85 of Mr. Samuel Wyman Ratnarajah Strong (72) formerly of the Exercise Department at his residence at Chavakachcheri.

The Funeral Service took place on Sunday, 2nd of June at 3 p. m. Rev. S. C. Arnold officiated at the Service.

The remains were interred at the Chavakachcheri burial grounds.

The deceased leaves behind his wife Mary (nee Joseph) two sons and a sister.

Prize Day at Uduvil Girls' College

Uduvil Girls' College combined the dates assigned for them in the Diocesan Calendar for the Prize Givings. In 1983 and 1984, into one date on Saturday, the 8th of June 1985 when Parents, Old Girls, and well wishers mustered strong (despite a not-so-healthy climate in the political sphere) to make the day, a much more significant event than merely a date on the Calendar.

With the petrol and diesel shortage having eased a little, there were more cars and vans in the school compound than expected. The mini buses too rose to the occasion.

The Function commenced with a procession of the School Choir and members of the Staff, preceding the Principal of the school, and the distinguished guests. After the chanting of the *Introit*, led by a member of the staff, the Rev. D. C. Ratnasingam the Presbyter of the Uduvil Church offered Prayer. The Primary Department welcomed the Chief Guests

The Principal Miss C. V. Selliah then read her 35 minutes Report covering the years 1983 and 1984. [An extract from the Report is published elsewhere].

There were three items contributed by the pupils, an English Song by the Upper School, a Tamil Song, and a Choral Recitation by the Middle School.

The Bishop's Address

The Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar delivered the Prize Day Address. The Bishop said that although the situation in the country was not, perhaps, conducive to public functions of this kind we, like the Jews of old, persecuted and scattered, should not forget to cherish our schools and their activities. The Bishop expressed appreciation of the presence at the function of the Government Agent, Jaffna, Mr. M. Panchalingam who amidst his onerous duties had found time to be present at a School function of this kind.

Uduvil Girls' School is the oldest Girls' School in Asia founded in 1824 and had through the 160 years of its existence played a significant role in the emancipation and liberation of women in Sri Lanka.

Although it began as an English School, in the course of years the school became a happy blend of the East and the West, with English and Tamil given a prominent place in the curriculum. English Music and Tamil Music, English Drama and Tamil Drama, all contributed to this happy blend of the two cultures. A new Tamil womanhood emerged out of this blend.

Amidst the trials and turmoils of our times, when innocent lives are being lost and torture, imprisonment, burning and destruction, of property are the normal 'diet' of the

people, we must have a vision and total perspective to understand aright our problems.

In the Bible we read of the Israelites, the chosen people who were saved. But God wept at the same time at the destruction of his children, the Egyptians. Here in this country, the government is a government of both the Sinhalese and the Tamils. This dawning realisation is essential for unity and harmony.

With regard to Educational values in Sri Lanka, the Bishop referred to a Report of a Commission in US which examined nearly 150 schools in the continent. The one over-riding concern should be, the Commission said, excellence in Education—moral, spiritual, cultural and intellectual. The Bishop said that he was happy to find at Uduvil some of the values emphasised in the US Commission Report as for instance disciplined behaviour. There was no litter lying round in the premises. There was behaviour and orderliness as was evident even in the predetermined precision of the student applause at the function.

Again, the rising tide of mediocracy can only be offset by giving the teacher his or her rightful place in society. A Teacher is like a candle which lights a place while in the process it consumes itself.

Education to be meaningful should be based on a broad spectrum of interests—the fine arts, music, drama, etc., etc. Achievable goals in the modern age as computer literacy should also be encouraged.

Above all, much more than text books are the values of human civilisation which can only be acquired by very wide reading the maximum possible. When Abraham Lincoln was asked why he read so much he replied that the object of his reading was learning what to do with the living.

Conversion of ideals into institutions was the goal of education. As Christian schools one of our cherished ideals is, what we could do to the least and the lost in our society.

Two Prime Ministers who visited Uduvil wished that in their next birth they be born Girls and study at Uduvil. The Bishop said that he did not believe in or entertain such a wish. His wish to Uduvil would be, as the school enters her third millenium, "*Peep with security into futurity*".

Dr. (Mrs.) C. Ambalavanar distributed the Prizes. An "applause group" under a blue canopy on the balcony performed well, mopping their brows occasionally as the time of the day and their energy peaked.

An Oriental Dance by the girls of the Department of Further Education gave the final

Youth in our World

by

Shirley J. S. Peiris

(General Secretary NCC Sri Lanka)

(Continued from our 8 & 15 3-85 issue)

Peace—the third theme of the IYY

Peace is an essential pre-requisite for life itself and the future of young people. It is, therefore, necessary to educate young people for peace, and to recognise and encourage young people's potential for securing peace.

The younger generation is often, perhaps, more aware than older people, how precarious peace is in our world. They know that a good part of their generation is involved in fighting wars, not of their own making, in many countries. Strange wars are being fought in our time, in which the real antagonists do not meet on the battlefield but use other people to fight their cause. It is the young who pay the price with their lives for the conflict of the powers. Protests against warfare, and nuclear armaments, are, therefore, an expression of the will to live. Many young people feel that the war they are dragged into are not only unnecessary but also unjust and they are looking for other ways to serve their countries.

The International Youth Year 1985 will, surely, help all of us to discover new ways in which young people can contribute to securing peace, whether it be between individuals, communities, races, or nations, and promote international understanding and co-operation between young people so that the chances for peace are improved.

International Youth Year 1985

The IYY Committee believes that there are four key questions worth considering as the International Youth Year 1985 approaches:—

1. Society's perception of young people is often negative. How can we change this most effectively?
2. What do young people regard as the key social issues affecting them, and how do they respond to these issues?
3. What can be done to improve the quality of young peoples' lives?
4. In what way can adults be encouraged and helped to respond to the needs of young people?

touch of beauty and finish to the day's programme.

The Vote of Thanks was proposed by the Head Prefect, Gitanjali Gnanapragasam and seconded by the Secretary of the O. G. A., Mrs. J. J. Niles. The School Song was sung at the end of the proceedings, to the accompaniment of the School Band.

The Finale

As the large gathering of Parents, Old girls and friends left the hall, they were pleasantly confronted with a group of over fifty children, dressed in costumes of eye-popping colours, buoyantly performing their skills at three May Poles mounted on the lawn. It was a happy finale to a half-day to be remembered at Uduvil.

Although there will be many, different and distinctive contributions to IYY 1985, the following guide lines may be followed when setting up activities and projects, whether local or national.

(i) Young people should play a significant role both in the planning stage and in the implementation stage.

(ii) They should be sensitive to the interests, issues and concerns of young people and not exploit them.

(iii) They should embrace the spirit of the UN themes.

(iv) Where possible or appropriate they should:

- (a) seek the active involvement of young people who are, for what ever reason, discriminated against, marginalised or victimised;
- (b) seek the involvement of young people who are unattached and who are not members of youth organisation;
- (c) seek to breakdown barriers of prejudices and discrimination;
- (d) encourage an international outlook;
- (e) have a long term value.

The year 1985 certainly will be a time for celebration of young people's achievements. It will also be an opportunity for reflection on the role of young people in Society and the immense problems they will continue to face. It is hoped that the Year 1985 will enable young people, those who work with them, and society at large, to assess the suitability and effectiveness of youth policies and to plan for the future jointly. It is also our earnest desire and fervent hope that International Youth Year 1985 will be a staging post in a continuing programme, not just a one-off series of extravaganzas.

Jaffna News in Brief

○ The Citizens Committee of Valvettithurai has already submitted to the Co-ordinating officer the names of the 70 youth who were killed on 9-5-85. The list of casualties and details of other grotesque 'incidents' which took place on that day at Valvettithurai were submitted, we learn, at the request of the Co-ordinating Authority himself whom the Citizens Committee interviewed—Sixteen of the youth who were trapped under a building which collapsed could not, we understand, be identified.

○ The Schools at Nainativu after the incidents reported at mid-sea on 15-5-85 have almost ceased functioning. The disruption of the boat service and the inability of teachers to travel to Nainativu have compelled the Education Department to permit the teachers to register their attendance at the Jaffna Education Office till normalcy of transport is restored.

அருள் வாக்கு

இதோ, இரட்சிக்கக் கூடாதபடிக்குக் கர்ந்தருடைய கை குறுகிப் போகவில்லை; கேட்கக் கூடாதபடிக்கு அவருடைய செவி மந்தமாகவில்லை.

— ஏசாயா. 59:1.

உதயதாரகை

கிலேயாத்தின் பிசின் தைலம்

கிலேயாத்தில் பிசின் தைலமும் இல்லையோ இரணவைத்தியனும் இல்லையோ? அப்பொழுது ஏன் என் குமாரத்தினுள்ளும் சொய்தமடையாமல் இருக்கின்றான்?

பூத மக்கள் பாபிலோனியரால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுத் தன்புறத்தப்பட்ட பொழுது எரேமியா தீர்க்கதரிசி இவ்வாறு கேட்டார்.

வரண்ட பாலைவனமாகிய கிலேயாத்திலிருந்து ஏதோ பலன் கிடைக்கின்றது. அதுதான் அற்புத சுகமளிக்கும் பிசின் தைலம். வேதனைகள் பாடுகள் தன்பங்கள் எல்லாம் அற்புத சுகமளிக்கும் ஆன்மீக உணவு என்பது தீர்க்கனின் கருத்து இந்தப் பிசின் தைலத்தைப் பூசுவதனால் இஸ்ரவேல் மக்கள் தமது நன்றிக் கேட்டிலிருந்தும், முறுமுறுப்பிலிருந்தும் பாகால் வழிபாட்டினின்றும் திருந்திவிடுவார்கள் என்று தீர்க்கன் நம்பினான்.

“Sweet are the uses of adversity” என்பது ஆங்கிலப் புலவன் ஷேக்ஸ்பியரின் வாசகம். நமது பாடுகளும் வேதனைகளும் நம்மைத் தூய்மைப்படுத்த கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட உறவு என்பதனை நாம் உணர்ந்து கொள்வோமாயின் நமது பிரச்சினைகள் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல மறைந்துவிடும்.

நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல கொல்லவல்ல பொல்லா வினை போக்க என்றார் ஒரு பக்தர்.

அரசு, அரசின் படைகளும் நம்மைச் சீர்ப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாணம் சிறிது சிறிதாக சீர்திருந்தி வருகின்றது என்பது மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாத உண்மையாகும்.

சேனக்கொடுமைகள் மறைகின்றன. சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வு நீங்குகின்றன. சாதிப்பேய் அகல்கின்றது. மதப் பழக்கம், களவு என்பன நாட்டைவிட்டுப் போகின்றன.

கிலேயாத்தின் பிசின் தைலம் கிரியை செய்கின்றது.

என் அன்பில் நிலைத்திருங்கள்

[ஆன்மீகத் தியானங்கள்]

— D. R. A. —

17

மெய்வாழ்வானிக்கும் மொழிகள் (யோ. 6:60-71)

நாம் இதுவரை தியானித்து வந்த, யோவான், ஆறாம் அதிசயரத்தினு முக்கிய பொருள் — “மெய்வாழ்வானிக்கும் அப்பம்”, ஆகிய இயேசு இதைப் பற்றிக் கூறப்பட்டதை மீண்டும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிழ்ச்சி, கொந்தளிக்கும் கடலின் நடுவில் தந்தளிக்கும் தமது சீடரை நோக்கி, கடலின்மேல் நடந்து வந்த சம்பவம், ஆகியனவற்றை இவ்வதிகாரத்தின் முக்கிய பொருளுடன் சேர்த்துத் தியானிப்புகள்.

இன்றைய வேதப் பகுதியில், மெய்வாழ்வைப் பற்றி இயேசு கூறித்த பேர்தனை. அவர் சீடர்க்குப் புரிந்துகொள்வது சடினமாயிருந்ததால் (வ. 60), அவர்களிடம் பலர் அவரை விட்டுப் பிவிவசம் கியது (வ. 66); மீதிருந்த அடியார் குழப்பமுற்ற பேர்தினும் ஆண்டவரை விட்டு விவசாமலிருந்தது; அவர்கள் சரார்பில் சீமோன் பேதரு செய்த விசுவாச அறிக்கை (வ. 68, 69) ஆகியன காணப்படுகின்றன. இவற்றைத் திரும்பவும் வாசிப்புகள்.

மெய்வாழ்வைப் பற்றிய இயேசுவின் பேர்தனையில், முக்கிய

மரக இரண்டு ஆம்சங்களைப் புரிந்துகொள்வது சீடருக்குக் கடினமாயிருந்தது. முதலாவதாக, மனிதனைப் பிறந்து நம் தடுவில் வாழ்ந்து வரும் இயேசுபிரான், தான் விண்ணுவகின்ற வந்திரம் கியதாசக் (வ. 51) கூறியது. அவர் எளுக்கு இடறலாயிருந்தது. தமது வருகையைப் பற்றித் தமது அடியாரின் குழப்பத்தையறிந்த என் பெருமான், அவர்கள் தமது பேர்தனையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய முறையை எடுத்து விளக்குகிறார். அதாவது, தமது வருகையை அவருடைய பரமேற தல், தூய ஆவியின் பேரருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றார்; (வ. 61, 62). மேலும், மெய்வாழ்வுக்குப் பிறப்பிடமாகிய வானகைத் தந்தையே, அவர் மைந்தருகிய தம்மை, இவ்வுலகம் உயிர்ப் படைத்து புதுவாழ்வுபெற, இம் மண்ணகத்திற்கு அனுப்பினார் (வ. 57) எனத் தெளிவுபடுத்தினார்.

அடுத்த, மெய்வாழ்வு பெறுவதற்கு, இயேசுபிரான் தன் மரம் சத்தைச் சரப்பிட்டுத் தன் இரத்தத்தைக் குடிக்கவேண்டுமெனக் கூறியது. பூத மரபிலிருந்து வந்த பல சீடருக்கு அருவகுப்பாயிருந்தது. (வ. 52, 62). சில முக்கிய ஆன்மீக உண்மைகளை விளக்குவதற்காக, இயேசுபிரான் உருவ

திருவாசகமும் கிறிஸ்தும்

— (அமர் K. E. மதியாபரணம்

மய உண்மைகளும்

— அவர்களால் எழுதப்பட்டது) —

கிறிஸ்து சமயத்துக்குள் சைவ சமயத்துக்குமிடையில் அடிப்படையான கொள்கைபற்றிப் பல்வேறு வேற்றுமைகள் இருப்பினும் சிறிதெவ நெருங்கிய ஒற்றுமைகளுமுன். இறைவனருளால் இருபதாண்டுகள் தெரடர்பாச திருவாசகம் முழுவதையும் கறிபித்

எப்படுத்திக் கூறும் பதங்களுக்கு. புறத்தோற்றப்பொருள் கொண்டால், அவை நம் நம்பிக்கைக்கு இடறலாய்த்தாவ காணப்படும். ஆவியானவரின் துணையுடன் அவற்றின் உட்பொருளைக் காண நாம் முயலவேண்டும். ஆகவே, ‘மரம்சம்’ (மண்), இரத்தம் என்ற பாதங்களுக்கு புறத்தோற்றப்பொருள் கொண்டால், இவை ஆவியானவருக்கு மாறான கடவு என்ற நிலையையே குறிக்கும். ‘மரம்சம்’ ஒன்றுக்கும் உதவாது (வ. 63) ஆகவே, ஆகமீகக் கருத்தின்படி, ‘மரம்சம், இரத்தம்’ ஆவியையும் ஜீவனையுமே குறிக்கிறது. இயேசுவின் மொழிகளே ஆவியே. அவையே மெய்வாழ்வானிக் கும். இப் புதுவாழ்வில் இயேசுவின் உடலும் இரத்தமும் பெர்தினுள்வது. இத்தனையே நாம் திருவிருத்திக்கு அனுபவிக்கின்றோம். வாழ்வு அளிக்கும் அப்பமாகிய இயேசு பிரானையே உட்கொள்ளுகிறோம்.

கடவுளின் அருளின் நாம் ஆண்டவரிடம் வரமுடியாது (வ. 65). ஆகவே, ‘மரம்சம், இரத்தம்’ என்பது, இயேசுபிரான் நமது மீட்புக்காக நாம் ஏற்று அவரின் நிலைத்திருப்பதையே குறிக்கிறது. (வ. 56). இயேசுவின் நெருங்கிய உறவு பூண்டிருந்தால் தான், அவர் அருளும் மெய்வாழ்வை நாம் பெறமுடியும் (வ. 57). இவ்வுலக வாழ்வு கிறிஸ்துவின் இயேசுவும்பேரது மெய்வாழ்வாக மலர்கிறது.

இயேசுபெருமானின் சீடரீற பலர் பின்வாங்கியபேரதும், சிலர் அவரோடு தங்கினர். பேதரு அறிவித்த விசுவாச அறிக்கை (வ. 68, 69), இயேசுவின்மீதான மெய்வாழ்வு அளிக்கும் மொழினை உண்டென்பதை உணர்ந்திருந்தார் (மர. 8: 27-30 ஒப்பிடுக). கிறிஸ்து ஒருவரே, மெய்வாழ்வுக்குப் பிறப்பிடமாகிய கடவுளின் மைந்தருகிய மெய்வாசு என்ற கருத்தை இங்கு காண்கிறோம்;

பிசாசின் தூண்டுதலுக்கு பூதாஸ் இணங்கியதால் அவன் பிசாசு எனப்பட்டான். கடவுள் என்ற நிலையே பிசாசின் நிலை நமது நிலையென்ன? கிறிஸ்துவின் ஐக்கிமாயிருந்தது. அவருக்குச் செவிசராய்தது. வாழ்வோரே. அவரை ‘கடவுளின் தூயர்’ (வ. 69) எனக் கண்டுணர்வாரீன். இவ்வரன்மீக உணர்வை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா? இயேசுபிரானிடம் தான் மெய்வாழ்வானிக்கும் வர்த்தத்தைக் கண்டு எனப் பேதருவுடன் சேர்ந்து நம்மரக் கூறமுடியுமா? திருவிருத்தில் பங்கெடுக்கும்பேரது. இயேசுபிரானுடன் நெருங்கிய உறவு பூண்டிருக்கும் அனுபவத்தைப் பெறுகிறோமா?

சேய்ம்: இயேசு பெருமானே, என் உள் எத்தில் வாரும் ஐயா நீர் வழங்கும் நிலையான வாழ்வை எனக்குத் தந்தருளும். நான் இன்பத்திலும் தன்பத்திலும் உம்மோடு நெருங்கிய உறவு பூண்டு வாழ அருள் செய்யும்.

— ஆமென்

கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். அப்போது மாணிக்கவாசகர் பேரன்ற சைவ அடியார்கள் எவ்வாறு உலகத்தை மறந்து வாழ்க்கையிற்றாய்மை பெற்றனர் என்பதை ஓரளவுக்கு அறியத்தக்கதாயிருந்தது. திருவாசகம் மூலமாக மாணிக்கவாசகர் வாழ்க்கையை நோக்குங்கால் அவர் அதனைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கு முன்று முக்கிய ஏதக்கவிருந்தன.

முதலாவதாக, வாழ்க்கையிற் பெறக்கூடிய பல சீர் சிறப்புக்கள், செல்வங்கள் எல்லாம் அவர் பெற்றிருந்தாராயினும், அவற்றில் அவருக்குத் திருப்புவரவில்லை, தம்மிடத்திலுள்ள குறைகள் யசுநிறைபுமுணர்ந்தார். தாம் இறைவனிடம் சிறிதேனும் அன்பில்வாதவரும் அவரால் முழுமதம் வெறுக்கப்பரவராய பாவியென்றுமறிந்து மனம் வருந்தினர். சுருங்கக்கூறின், நிறைந்த தாழ்மையும் ஆழமான பரவ உணர்ச்சியும் அவருக்கிருந்தது.

இரண்டாவதாக, உயிர்கள் மேல இரக்கமும் அன்புமகடவ வராய இறைவனை நாடித்தேடும் போது, அவர் உயிர்க்கமேல் இரக்கத்தையும் அன்பையும் ஊற்றிவிடுகிறார் என்றெல்லாம் உணர்ந்தார். சேய்மையோர்க்குச் சேய்மையரையும் அணமையோர்க்கு அணமையரையும் இருப்பது அவரியல்பு என்பதை உற்றுணர்ந்தனர். ஆத உணர்ச்சி அவர் இறைவன்கமேல் வைத்த அன்பை வளர்த்தது.

உலகத்தைப் பற்றிக்கொண்டு இறைவன் பற்றை விடின் கேடு, உலகப்பற்றைத்தடைத்து இறைவன் பற்றையடைவின், வீடு, என்ற உணர்ச்சி வெள்ளமாய் அவருள்ளத்தில் ஊறிப் பெருக்கெடுத்தது. அது பெருகவே உலகத்தை வெறுத்தார். தம் உறுவரையும் உலகத்திற் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த மனனாசை, பெண்ணாசை, பொண்ணாசை மூன்றையும் வெறுத்தார். அரசன் குதிரை வாய்க்குவதற்குக் கொடுத்த பணத்தை இறைவனுக்கென்றிப்பணித்தார். திருப்பெருந்துறையிற் குருந்த மரத்தின் கீழ்க்காட்சிய வித்த இறைவனிடம் திற்பும் பணத்தைமட்டுமேயுற தம்மைபுற தமக்கூரியவை யாவற்றையும் அளித்துவிட்டுச் சீவன் மூத்தாரார். இதுவே வாழ்வைக்குத் தூய்மையளிக்கும் முன்றலாகு ஏது. மேற்குறிப்பிட்ட முன்று ஏதக்கவினாலும் திருந்திய உள்ள நிலையையே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் மனந்திரும்புதல் என்று கூறுவோம்.

வாழ்க்கையின் தூய்மைக்கு முக்கிய ஏதக்களாகிய இம்முன்று சைவ அடியார் கூறவரிய ‘மாற்றிப் பிறப்பத’ற்கும் கிறிஸ்து கூறுவதாய ‘மறுபடியும் பிறப்பதற்கும்’ இன்றியமையாதனவாம். கிறிஸ்தவ குடும்பத்திற் பிறத்தோர் தாமும் இம்முன்று உணர்ச்சிகளையும் பெற்று மறுபடியும் பிறத்தவராய அனுபவத்தைப் பெறுவீகள், அவர்கள் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களல்லர், பேர்க்கிறிஸ்தவர்களே, கடவுளுடைய நிரேபேருண குமாரருகிய இயேசு, பிறந்தது. இந்த அனுபவத்தை உலகினுள்ள மக்கள் எல்லோரும் பெறுவதற்கும், எழுவைத் திறப்பதற்கும் நாம், “இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டி.” (யோவான் 1:29)

(தொடரும்)

EDITORIAL

Waiting for a Solution

"When everything comes your way, you can almost be certain that you are in the wrong lane" said a political scientist in respect of the fortunes of political leaders in any country.

Recent events in Sri Lanka, particularly the A'pura and Wilpattu tragedies, with their concomitant trails and travails, have made the people in the country, particularly the Sinhalese in the South, feel perhaps strongly that in pursuing a military solution, the government is, in all probability in the 'wrong lane' despite everything appearing to come its way.

At a pinnacle-laying ceremony held at Balangoda, the National Security Minister Lalith Athulathmudali quoted Winston Churchill as having said (when a No-Confidence Motion on him was debated in the British Parliament for his failure to preempt a German torpedo strike on the *Royal Arc*) that in a battle "the enemy too scores victories".

Despite two years of the most stringent laws passed against "northern terrorists" and despite additional turns of the screw applied from time to time making the 'teeth' of the laws sink with sharper precision than before, on the civilian population, we have now been told that all has not been too well with the military campaigns and that the "enemy too has had its gains".

Who really the *enemy* is or what the extent of their victories we do not know. *The Saturday Review* of 1-6-85, quoting an excerpt of a press statement by the General Secretary of the Nava Samasamaja Party on A'pura massacre says:—

"The situation is very similar to that which existed in many countries before right-wing take-overs, where suspicion, fright and confusion reigned among the middle classes while conspiracies were being hatched within closed reactionary circles."

'The face of tragedy' with an appropriate picture of a youth expressing despondency in his face is the title of a picture on the front page of a national daily depicting the tragedy of an earth-slip at *Thiambarahena* which struck a fifty acre colonisation scheme and buried at least 15 people alive. We in the North share the agony and turmoil of the people of this village at a time of increasing hardships in rural areas.

But unfortunately here in Sri Lanka "the face of tragedy" in Jaffna, is recently depicted on a front page of the same national daily "as an alert sentry" on the sand bagged ramparts of the Jaffna Fort, pointing his gun towards the Jaffna bazaar with his view now unobstructed because of the demolitions of the buildings which once had served as a barrier shielding the bazaar area from the ramparts.

The 'tragedy' probably implied in the picture is that the 'button' was always there in Jaffna whatever course the talks of a political solution would take or would not take.

Jaffna this week (June 10-14) has been near normal. The military rule has been, it appears to us, somewhat relaxed or operated on a lower key for which we have to be thankful to those who hold the reins of administration in this beleaguered town.

"You have not converted a man if you have silenced him" said John Morley. Proposals of a Martial Law, the vesting of members of Parliament with executive powers (outside Parliament) and setting up of a National Auxiliary Force known as 'Home Guards' (interpreted or misinterpreted by some as a 'private army') reflect more we believe a disillusioned mood than an aggressive attitude on the part of those on whom has devolved the responsibility of guiding the Ship of State to safer havens at a time of crisis.

As events move to an uncertain goal, a deadline has been given by the President for a permanent solution.

At war's end it is said both law breaker and law enforcer end up with medals. The civilian community in the North have neither been law breakers nor law enforcers.

"Trees that brave storms it is said "are not propagated in hot houses". The granite character of the Tamil community forged through a two year period, involving loss of life, economic hardships, mental trauma and physical strain is the medal the community has earned with distinction though with considerable sacrifice.

As a Christian Church we have been concerned not with 'a war' but with the systems and structures that create war and destroy life. This will continue to be our preoccupation. We also believe that there is a limit to man's will, whatever he attempts or desires to attempt.

It was Arthur Schopenhauer (1785-1860) the German Philosopher who once said:

"Man can do what he wills but he cannot will what he will, will."

Uduvil Prize Day (8-6-85)

Educational Trends and Values

[An Extract from the Principal's Report presented at the Prize Giving by Miss C. V. Selliah.]

The most demanding chore of a school Principal on a Prize Day is to address the parents and those interested in Education on matters educational. "The nation is at the crossroads. But there is difference of opinion about what it says at the signposts", said a foreign commentator in respect of events taking place in his own country. My task is admittedly all the more demanding when the 'signposts' today at the 'crossroads' in Education in Sri Lanka are confusing and reflect not only different shades of opinion but also different educational values.

"English, more English and better English" is a welcome signpost. But these words become no more than a slogan, unless the content of the G. C. E. (O/L) syllabus in English meets genuinely the requirements of school leavers to follow vocational courses or higher studies.

It is also not enough if subjects like Agriculture, Commerce and Economics are introduced and taught in the Tamil medium when concurrently there is no English syllabus wide enough in scope to enable the students to comprehend these subjects in English and express their knowledge in English. The obvious result of this imbalance is a new mood of assertiveness of students to express their frustrations.

The introduction of the new National Certificate in English (N. C. E.) Examination is without doubt a step in the right direction. But the new examination throws additional burden on the students' pursuit of "Further Education"—a burden which could have been eliminated if the present G. C. E. (O/L) syllabus in English, had been made more purposeful.

"There is darkness at the foot of a light house" is a familiar saying. If we are to open the vistas of Sri Lankan students to the "light" outside their country, it is important that we take meaningful steps to up-grade the standard of English in our schools.

The preponderant emphasis on the utility value of education has added a further dimension to the degeneration of society in this country. We see before our very eyes, the "mental slums", which Sir Sarvapalli Radhakrishnan, the Indian philosopher envisaged, replacing speedily the "material slums" in our country. As Dr. Niles once put it in his Prize Day Report "man tries to have this world as an object of possession and not as an object of knowledge".

Let us not be naive. We cannot write off the present student unrest as having no bearing on the educational edifice we have raised in the country. We have no doubt in our land an educational administration which is an

arsenal of brain-power. But our political imponderables appear to deter us from putting before the younger generation in our charge, educational values which would enable them to see above the rancour and the recriminations which today is tearing our country apart.

In this task of gearing education to meet contemporary challenges, it is the duty of parents to extend to the schools their whole hearted co-operation. It was G. K. Chesterton, a 20th Century novelist, historian and poet, who once said that the only people who seemed to have nothing to do with the education of the children are the parents. We would not go so far to being unkind to our parents, for it is a well known fact that parents in Jaffna have always prized education and learning almost with such fanatical zeal that they would even sell the last vestige of their possessions to give their children the best of education in the country.

But unfortunately we live at a tumultuous time when decisions, vital in import, have to be taken with regard to the educational future of our children. A University President once said that he saw this sign at a cross road "Take care which rut you choose, you will be in it for the next fifty miles". No one of us can, of course, look into futurity. But here in Sri Lanka at the moment the choice before the parent who wants to send his child abroad for schooling seems to be the choice of the best "rut" for his child.

In this poignant educational context it is the duty of our schools in close collaboration with the parents and the community to give direction, meaning and character to the life of the young placed in our charge. "Accusing the times is but excusing ourselves" said Thomas Fuller, the English Clergyman—Historian. Have we as educationists, community and religious leaders made an earnest effort to bring some order to the contemporary chaos in Education in the North? The task before us is a great adventure and obligation of saving our children for our community and our land.

Jaffna News in Brief

○ *Sithambara College*, Valvettithurai has been closed, it is learnt, for security reasons. All children of this school and teachers have been transferred to Sivaguru Vidyalaya, Valvai.

○ *At the Passport Office* at the Jaffna Secretariat, 1120 applications were received during the two months April and May, 1985.